

На фронті загинув захисник з Роменщини Сергій Ніколайчук

Непоправна втрата, біль знову спіткала Хмельівську громаду.

Останній місяць зими приніс страшну звістку про загибель земляка, уродженця села Гаї Басівського старостату Ніколайчука Сергія Юрійовича, воїна-захисника України, який народився 7 вересня 1975 року. Навчався в місцевій школі з 1981 по 1990 рік, після закінчення якої продовжив навчання в Хмельівській середній школі. Все дитинство і юність пройшло в цьому ж мальовничому селі. Доброї вдачі, надзвичайно комунікабельний хлопець, розумний, працьовитий, завжди готовий прийти на допомогу – таким він був, таким залишиться в пам'яті людей: рідних, вчителів, односельчан, друзів та усіх, хто його знав. Відслуживши строкову службу в збройних силах України, Сергій продовжує навчання в Харківському національному технічному університеті ім. П.Василенка. З 2000 по 2006 працював у виправній колонії №56 в селі Перехрестівка. Почав трудову діяльність начальником цеха, а потім став головним інженером. Отримав звання капітан. У 2007 році переїхав на постійне місце проживання до міста Харкова, де продовжив працювати у виправній колонії на посаді головного інженера. Як і всі, радів життю, своєму і чужому щастю, адже мав дружну люблячу родину.

Та війна перекреслила все, що здобувалося роками. З грудня 2022 року Сергій Ніколайчук став на захист рідної землі. Він став військовим, був зарахований до 2 роти 122 батальйону в/ч А7288. Довелося освоювати нову, далеко не технічну професію медика, змінивши свій буденний одяг на військовий, навчався нелегкій новій і необхідній справі, робив усе, залежне від нього не для слави, не для визнання, а для добра людей і їх майбутнього, рятуючи людські життя. Польові госпіталі розгорталися дуже близько до лінії фронту. Під обстрілами робилися хірургічні операції, помічником часто був Сергій. Високий, кремезний чоловік переніс на собі десятки бійців, вдало накладаючи пов'язки та турнікети, зупиняючи кровотечі. В складі бойової групи виконував завдання на Донеччині, Курахівському напрямку. Ніколайчук Сергій Юрійович, загинув 28 грудня 2024 року, відданий військовій присязі на вірність Українському народові, мужньо виконавши військовий обов'язок, в бою за Україну, її свободу і незалежність в районі населеного пункту Роздольне Донецької області.

Сергій Ніколайчук був справжнім патріотом, не байдужим до долі своєї країни та майбутнього своїх рідних. Він став Героєм, чие життя скоротилося на полі бою, залишиться в наших серцях як відданий захисник і чудова людина, яка приносила радість та усмішки усім навколо. Війна забирає кращих... Захищаючи Україну від злісного ворога, він загинув далеко від батьківського порогу. Навіки Сергієві Ніколайчуку 49...

На жаль, словами важко загоїти в серці болічу рану втрати. Громада втратила земляка - Захисника, родина – сина, чоловіка, брата і люблячого дядю і батька – хрещеного. Схиляємо низенько голови в глибокій скорботі, вшановуючи його світлу пам'ять! Важко знайти слова втіхи, неможливо загоїти біль та гіркоту від втрати рідної, близької людини. Нехай добрий, світлий спомин про покійного воїна-Захисника, Героя назавжди залишиться у пам'яті рідних, колег, друзів, бойових побратимів, усіх, хто знав його, любив і шанував.

Сумуємо разом із Вами, низько схиляємо голови у скорботі.

Нехай душа загиблого Сергія знайде вічний спокій...

Герої не вмирають, вони залишаються у наших серцях!

Вічна пам'ять і слава українському воїну-медику, який захищав рідну Україну і кожного з нас!

Про дату та час поховання буде повідомлено додатково, розповіли в сільраді.

